

לחיים, שותים!

ח"כ מפא"י משה שרת, אשר החליט כתוצאה ממריבותיו עם ראשי-הממשלה דוד בן-גוריון לפרוש מכל המוסדות המרכזיים בממשלה ובמפא"י, יתיישב עתה, לדברי מקורביו, לכתוב שני ספרים: האחד על קורות אביו ועליתו לישראל, והשני על תולדות המאבק המדיני בטרם קום המדינה . . . קואופרטיב מיוחד בטרם קום המדינה מפא"י **עקיבא גוברין**, אשר קבע כלל לעצמו לעשן אך ורק סיגריות מתוצרת חוץ: הוא אירגן את הח"כים הנוהגים להרבות בנסיעות לחוץ-לארץ באגודה, שכל אחד מחבריה דואג לאחרים. בנסוע ח"כ כזה לחוץ-לארץ, הוא מביא אתו תבילת הגנות של סיגריות משוכחות, המתחלקות במנות קציבות בין שאר חברי האגודה עלידי המחנאי הראשי, הוא גוברין עצמו . . . פליכס לוי מיפו נשפט השבוע בבית-משפט השלום בתל-אביב להיות כפוף להסתכלות פסיכיאטרית במשך שבועיים. האשמה: הוא הטיד בלשכותיהם את שרי-המשרה בכור שלום ספרות ואת שרי-המסחר והתעשייה פנחס ספיר . . . בשעת הבחירות להנהלת מפלגת הציונים הכלליים, שנערכו לא מכבר, ניסה ראש עיריית רמת-גן **אברהם קריניצי** לפשר בין שתי הסיעות הנאבקות על השלטון במפלגה. לאחר שפנה אליו **יוסף ספיר** בטון לא-אדיב ביותר, הרים עליו קריניצי את קולו ונזף בו לעני כל הנוכחים: "אל תתחצף! עלי עוד אינך שולט! . . . כאשר סימני חברי חזרת חוקי-משפט של הכנסת את טיפולם (הם מושך והמייגע) בחוק בתי-המשפט, תבוע הח"כים במסגרת מיושבת-העדה, ח"כ אחדות העבודה **נחום ניר**, כי יכבד אותם בלגימה לכבוד המאורע. ניר סירב, הוכרז לחברי העדה כי כבר שמו פעם, כאשר סימני את עיבוד החוק בפעם הראשונה, בטרם הוחזר להעדה. כשטענו הח"כים כי מגיעה להם שתייה שנייה, הכריז ניר ב"תוקף: רק אם תחזירו את הקניאק שקיבלתם אז!"

זירות, מקליטים!

במהלך חקירתו של הממונה על הש.ב. במשפט **יעקב חרותי** שאל לפתע נשיא בית-המשפט מחוזי ד"ר **נתן ברייכא** את הסניגור **יצחק אדרת**: "אתה עצמך היית חבר-מחתרת?" כשהשיב אדרת, שעבר קצין-חקירות באצ"ל, בחיוב — והזהירו ברייכא: "אל תאמר זאת בקול רם. יכול להיות שמקליטים אותך עכשיו" . . . אגב, התובעת במשפט חרותי, **מרים בן-פרת**, נראתה לא מזמן כשהיא רוקדת סאמבה במרץ רב במועדון התיאטרון התל-אביבי, בשעה שתיים לפנות בוקר . . . כאשר נשאל ד"ר **ישראל ("אדרת") שייב** למה קרא לעיתונו בשם סולם, הסביר שייב בחיך: "מאז קפצתי מקומה שלישית כדי להימלט מהמשרה הבריטית ורוצצתי את עמוד-הסדרה שלי, אני רוצה שתמיד יהיה עליי סולם" . . . השופט האמריקאי המפורסם **סמואל לייבוויץ** לא שש לקבל השבוע את פניו של עורך אחד מבטאוני מפא"י שבא לראייו. כשניסה ה"עורך להסביר לו כי עיתונו מנהל מלחמה חשובה מאד בחזית המדינה, צעק לייבוויץ בועם תוסס: "אז מה אתה רוצה ממני? המלחמות הפנימיות שלכם לא מעניינות אותי! תנו לי מנוחה!" העורך נאלץ לחבר

כה אמרה פורה

האיש שהטיל את חוקי-הכפיה הדתיים על ישראל, כתוצאה מקנ"י ניה קואליציונית, לא התחתן בעצמו מעולם בטכס דתי, ולפי חוקי המדינה, שהוא עצמו יצר, נשואיו אינם חוקיים בישראל — פרט מדהים זה נתגלה השבוע, כאשר הלידי השניה של ישראל, פולה בן-גוריון, פירסמה בעלון-הפירסומת הפרטי של משפחת בן-גוריון. פרטים השופכים אור מעניין על אופיו וחיוו של הזוג בן-גוריון.

על מנהגי השניה של הגברת השנייה במ"י רינה: "אל תצחק, אבל בקיץ אני נוהגת לישון כשהמאוורר פועל ליד מיטתי."

***

על שדח"בוקר: "ואכן, החיים בשדח"בוקר לא היו קלים. ראשי-הממשלה עבד קשה כרועה צאן . . . וקיבל אורחים נכבדים. אני שימשתי בשדח"בוקר כ"פקס" במטבח וכאחות . . ."

***

על נימוסים: "אני גלוייה מטבעי ואיני חוששת לומר לכל אדם, מבלי להתחשב במעמדו ובתפקידו, מה שאני חושבת עליו. כך, למשל, לא התביישתי להוכיח על פניו את חברי הכנסת בגין, בנוכחות חברי-כנסת רבים, שלא ברכני לשלום, שעה שנפגשנו. מה יש? ריב פוליטי אינו מפרע לאדם להיות מנומס."

***

על דאג האמרשילד: "כמובן שלא התביישתי להביע את דעתי בפני מזכיר האו"ם שהעובדה שהנו רחוק משפיעה רבות על השקפותיו הפוליטיות."

***

על התערבותה בעניינים רשמיים: "אין אני נוהגת להתערב בענייני עבודתו של בעלי, מסיבה זו אין אני אף משתתפת בישיבות הסגורות של מרכז מפא"י, למרות שאני יכולה לעשות זאת."

***

על בריאות ביג"י: "אם אני חולה אין זה נורא עדיין, אבל אם בן-גוריון חולה — הרי שזו בעייה עולמית."

***

על טעמה בספרות ובשירה: "מטבעי אני אוהבת לקרוא. אני מרבה לקרוא את הסופרים הרוסיים דוסטויבסקי, טולסטוי, פושקין וגוגול. אני אוהבת אף שירה — ביחוד את זו של בירון, שלי ואדגאר אלן פו."

***

על "העולם הזה": "אני מרבה לקרוא את העיתונות הישראלית . . . והעולם הזה" . . . עיזבו אותם לנפסם. מחילא במוקדם או במאוחר העתון הזה יגוע בעצמו."

***

על יורש העצר: "אני חושבת שמושיק בן ה"פ, בנה של גאולה, יהיה פעם ראשי-ממשלה. הוא כל כך פיקח, פעם, למשל, פנה אל אביו, מר בן-אליעזר, המשמש עתה כמנהל מחלקה במשרד הבטחון, בשאלה: תגיד לי, אבא, אתה כל כך יפה וגבוה, אז מדוע אתה רק קצין וסבא, הזקן והנמוך הוא ראשי-ממשלה?"

על ימיה הראשונים עם ביג"י: "בעת נשואי הייתי כבת 25 ובן-גוריון בן 31. הפרש גילים זה היה אידיאלי, לאור העובדה שהן בן-גוריון והן אני היינו בעלי רמה תרבותית גבוהה, ואופי שיחותינו חרג מהמסגרת הצרה של דברים נדושים, כפי שמקובל אצל זוגות צעירים."

***

על נשואיה לביג"י: "פרשת נשואינו היתה כרוכה בסודיות רבה. נישאנו ונשואי-בזק בטקס אזרחי, כשהנוכחים באותו טקס היו . . . העדים בלבד. במקום לא נוכח רב."

***

על ימי התבגרותה בארצות-הברית: "לא הייתי ציונית ואפשר לומר, אולי, שהייתי אנרכיסטית. כל מאווי הצטמצמו בהתקדמות ובקאריירה האישית שלי."

***

על יחסה לדת: "מטבעי אינני דתית כלל. מעולם לא הקפדתי על כשרות, או על השמירה המסורתית של השבת."

***

על יהדותם של עמוס ומרי בן-גוריון: "כמובן שעמוס נימול בהתאם לכל כללי הדת היהודית . . . (ואשתו של עמוס, מרי, התגיירה כדת וכדין בלונדון, בטרם נישאה לעמוס. מרי מחנכת אף את ילדיה ברוח היהדות, ונוהגת בשטחי חיים רבים לפי המסורת. מדי יום שש"י היא מדליקה נרות — לכבוד שבת."

***

על שייקה ירקוני: "עמוס מטבעו הוא בחור נפלא . . . בנעוריו הוא גרם לי עצמת נפש, וזאת בשל החברים שהוא התחבר עמם, ושהסיתו אותו לא ללמוד. אחד מאותם חברים היה שייקה ירקוני. אבל לאחר שהכרתי את שייקה מקרוב, הרשיתי לעמוס להתרועע עמו."

***

על תפריט ביג"י: "מהתפריט היומיומי של ראשי-הממשלה ושלי נעדר הלחם בכלל. אהנו נוהגים לאכול מזון מורכב בעיקר ירקות ופירות. ראשי-הממשלה עצמו אף מרבה לאכול אשכוליות ונקניק."

***

על סדר היום של ביג"י: "בן-גוריון מתעורר ב"7.00, אוכל ויוצא למשרד. ארוחת צהריים אנוחנו אוכלים ב"13.30, ושעות אחרי-הצהריים הן קודש למנוחה. את ארוחת הערב אנו אוכלים בשעה מוקדמת. אבל אין אנו מקדימים לישון."

***

על האויב מס' 1 של ביג"י: "הטלפון הוא האויב מס' 1 שלנו ואני ביקשתי את בן-גוריון לא נענות לצלצולים. אני עושה זאת בעצמי."

לריצ'טבוקר, בלי טענות ומענות.

***

שקט, מסריטים!

היכוח חריף נטוש בין שחקני תיאטרון הבימה בקשר להמשך עבודתו של אישי-חסי הציבור **אריה גלבלום**. כמה מן השחקנים התחזקו טוענים כי שיתות הפירסומת שלו בשנה שעברה היו זולות מכפי שיאה לתיאטרון השואף למעמד ממלכתי. סיבה בולטת פחות: טענתם של כמה שחקנים כי הם לא זכו במנהל-הפירסומת האישית

את הכתבה בעיקר מתוך דמיונו . . . סגן משנה **יורם אלמוגי** (20), בנו של מזכיר מועצת פועלי חיפה **יוסף אלמוגי**, נפצע לא מכבר קשה בשעת מילוי תפקידו, והיה צורך לקטוע את רגלו. בשבוע בבית החולים הביע יורם אלמוגי את רצונו לסיים את שירותו הסדיר בצבא בתפקיד קרבי . . . אלוף **חיים לסקוב** נראה לא מזמן כשהוא רץ ברחובות העיר, בראש קבוצה גדולה של קצינים בכירים. היתה זאת יוזמתו האישית של האלוף להעלות את כושרם הגופני של קציניו, עלידי גיוסם

פסוקי השבוע

ראש הממשלה דוד בן-גוריון, בראיון ששודר בראיו שחיך, בתשובה לשאלות בדבר משאומתן בין ישראל למדינות ערב (שבי. ג"ר. הכחיש את קיומן): "מעולם לא היה שלום עם הערבים קרוב יותר."

ח"כ חרות שמשון **יוניצ'מן**, אחרי שסגן שר הדתות זרח ורהפטיג גילה כי מפ"ם רוצה ייצוג במועצות הדתיות: "אחרי השתלבות בדוקטרינה של איזוהוא, הם רוצים להשתלב גם בדוקטרינה של הקדוש ברוך הוא."

ח"כ **עלום-ישם**: "היד השחורה לא היתה כה מסוכנת אילמלא הראש הלבן של ביג"י."

שר החינוך **זלמן ארן**, בהסבירו מדוע החליטה הממשלה על הסרת סמל-המדינה ממכוניות השרים: "מן הסעם הפשוט של — לא תיסע סמל המדינה לשוא."

ח"כ המפלגה הדתית-לאומית **מרדכי גורן**, בתשובה להצעת סיגריה: "תודה, אינני מעשן. אפילו לא בשבת."

שהיו ראויים לה, יחסית לשחקנים אחרים. כך, למשל, התרעמה **חנה רובינא** מאד על שכתובת בשפה הצרפתית, שהוצאה לאור לפני זאת הבימה לסאריס, נדפסה רק שמונה המונות שלה. לעומת 13 תמונות של השחקנית **מרים זוהר**, הנראית בחוברת גם בתפקיד לאה בהדיוק . . . שחקן הבימה הישן **יהושע ברטנוב**, שפגש בסאריס שניים משחקני התיאטרון הצעירים אשר יצאו להשתלמות, **יוסף בנאי** ו**אלברט חזקיהו**, קידם את פניו הם במלים אופייניות: "לאכול יש? לישון יש? נו, אם ככה — ברוך השם" . . . השחקנית **חיה חררית** יצאה השבוע ב"דרכה מפאריס לבודאפסט, כדי להשתתף בסרט הונגארי, שיתאר את חייה ומותה של הצנחנית הארץ-ישראלית **חנה פנש** המנוחה . . . סרט אחר, שיתאר את חייו של **מיכאל מרובום**, הקצין האמריקאי שהיה אחד המפקדים הראשונים של צה"ל שנהרג בשבנה במלחמת-העצמאות. יוצר בקרוב עלידי חברת סרטים אמריקאית . . . כן עומד העיתונאי **אלכסנדר רמתי** לייצר סרט סינמסקופי צבעוני על מבצע סיני, שיצולם בישראל בהשתתפות שחקנים מקומיים . . . ייתכן כי בסתיו יופיע בישראל כוכב הקולנוע הצרפתי היהודי **אדי קונסטנטיין** — על-כך נמסר השבוע, כאשר נולד לארי בנו בכורו. בן זה נקרא, אגב, **לורנס**, על-שם הנוסד של השחקן, הכוכב הבריטי **לורנס אוליבייה** . . . מתנה מיוחדת במינה קיבלה השבוע הנסיכה **קארולינה**, בתם של הכוכבת **גרייס קלי**, ושלט מונאקו, הנסיך **רנייה השלישי**, לשני, שסאב שלה: המתנה: איגרות מל"י וההפתחות הישראל, בסך 100 אלף דולאר.